

Szerkesztőség:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1-ső szám — Ide intézendő a
lap szellemi részét érdeklő
minden közlemény és levelezés

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 8 korona.
Fél évre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona.

GÖMÖR-KISHONT**VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.****MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: CSÜTÖRTÖKÖN.****Kiadó-hivatal:**

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1. szám a. a. könyvnyomdában.
— Ide intézendők a kiadó hiva-
talt illető előfizetés, hirdet-
mény, nyilttér és egyéb felszólalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petítor tér-
fogata . . . 12 fillér.
Bélyegdíj minden beiktatás
után . . . 60 fillér.

Nyilttér:

Egy sor . . . 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legezelszerűben posta-utalvány útján eszközölhető. — **Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.**

A roznnyói püspök beiktatása.

Ime az ige testté lön!

Ivánkovits János püspök ő méltósága már roznnyói beiktatott püspök.

Azt szemléltük, annak szellemét láttuk csillogni, az elmékre világosságot terjeszteni, a szíveket szent ihlettel illetni, a lelkeket lelkesíteni, kinek üdvözlésére siettünk.

Láttuk megjelenni az igazi magyar főpapot, egyházának magas szellemű, mély tudományu, nagy tapasztalatok által körvonalozott széles látókörrel bíró főpásztorát, a nemes érzésű embert, ki megérti az emberi élet küzdelmeinek szenvedésteli komoly alapjait, a nagytehetségű államférfit, ki az államrend igazi feltételeinek komoly ismerője, a nagy hazafit, ki tudja a hazafiságnak az emberi küzdelmek terén való egyesítő hatalmát, a vallási, társadalmi, vagyoni, születési ellentéteket kiegyenlítő erejét, ki ismeri a szív hatalmát a felebaráti szeretet útjain, és mindezek fejében magában rejti az emberi nagyság fokmérőit az igazi nagyság szerény megjelenésének külső feltételeivel.

Igy jelent meg előttünk az ő küldöttségek előtt, a melyeknek alkalmuk volt az ő nemes szellemének tiszta melegítő fényétől lelkesítő, bátorító erőt meríteni.

A megérkezés.

A püspök Budapestről a gyorsvonathoz csatolt szalonkocsiban indult utnak szombaton 19-én reggel. Kíséretében voltak: *Axaméthy* Lajos min. tan., *Molnár* Viktor és *Várady* Árpád min. osztálytanácsosok, *Varga* szegedi prépost plébános. Az első lelkes ováció Nógrádvarmegyében: Salgó-Tarjánban fogadta a püspököt, majd Füleken üdvözölte Nógrád megye deputációja: *Török* Zoltán alispán, *Wagner* Rezső losoncai polgármester, gróf *Forgách* Antal, *Csonka*, *Szakall*, *Szöke* főszolgabírók, *Illés* erdőtanácsos, *Kujtis* Gyula, *Streisinger* L. tagokkal, kik Fülektől ugyanazon vonattal indultak utnak Rozsnnyó felé. Bánrénvén volt a legközelebbi üdvözlés. Itt *Bráz* János rimaszombati plébános a rimaszombati kerületi papság nevében üdvözölte az új főpásztorát, ki szép szavakkal köszönte meg a figyelmét. A Rozsnnyói közbe eső nagyobb állomásokon mindenütt nagy volt az érdeklődés a püspök iránt. Pelszöczen *Hámos* László főispán is a püspökhöz csatlakozott s d. n. 3 órakor Rozsnnyóra érkezett az ünneplő közönséget szállító vonat.

TÁR C Z A.**ÓDA****MÉLTÓSÁGOS és FÓTISZTELENDŐ
IVANKOVITS JÁNOS**

roznnyói megyés püspök úr beiktatási ünnepére.
— 1897. június 20. —

Isten hozott! . . . Örülünk, hogy
Itt vagy végre jó *Atyánk*,
Kegyes Isten, hogy meghallá
Szívölöntött hő imánk:

Örülünk, hogy nem kell tovább
Árvaságban epedni.

Hozzánk jöttél s velünk leszel
Könnyeinket törölni.

Nires különbség! Hogy eljöttél
Szívölöntött örül mindenki . . .

Nem esodáljuk! Ki egyszer lát,
Kénytelen megszeretni;

Semmi árnyék, visszavonás
Nem zavarja meg a fényt,

Melyet fenkölt és nagy lelked
Szeretete lövel szét.

Örömmámor tartja fogva
Az egész nagy vidéket,

Boldog, aki szóba állhat,
Az is, ki csak lát *Téged*,

Nem nagyitunk! Közbeesülés
Es szeretet tárgya vagy,

S mit mi mondunk, igaz szívünk
Keresetlen szava az.

Négy megye is tárja feléd
Ólélsre karjait,

S hogy üdvöz légy még e napon,
Ide küldé jobbait;

Itt ezrekre menő néptömeg szállta meg a pályaudvart. A püspököt színni nem akaró lelkes éljenzéssel fogadták s a város küldöttsége élén *Sziklay* Géza polgármester szép beszéddel üdvözölte a főpapot, kit a szép fogadtatás láthatólag meghatótt. — A püspök díszfogatára ült s ugy hajtatott be a harangok zugása közt a városba, kísérte mintegy száz fogaton az ünneplő közönség.

A díszes — Isten hozott felirattal ellátott díszkapun át egyenesen a zsufolásig megtelt székesegyházba hajtatott a püspök s ott áldást osztott, mely után a püspöki lakba tért.

Este 9 órakor a főtéren gyülekezett a város közönsége s mintegy 200 fáklyavívó zeneszóval felvonult a püspöki lak elé, hol *Stromp* Ignác ügyvéd szép beszédben üdvözölte az erkélyen megjelent püspököt, ki a beszédre messze hallható, érezes hangon valódi szónoki lendülettel válaszolt: hangsúlyozta, hogy két kötelességet nem fogja soha szem elől téveszteni, s egyházának hű papja, hazájának lelkes, hű, munkás polgára lesz. Majd így folytatta: — „Jól tudom és érzem, hogy vannak érzelmeik és válaszfalak, melyek elválasztanak bennünket, de egy közös érzelmeben kell, hogy találkozzunk, s találkozzunk is: ez a hazaszeretet. (Lelekes éljenzés) Ez legyen az elválaszthatlanul összekötő káposcs közünk és fölhívom önöket, hogy békében, szeretetben és egyetértésben áldozzunk mindannyian közös oltárunkon: a hazaszeretet oltárán! Számítok az önökben most megnyilvánult szeretetre, s kérem, hogy engem munkámban támogatassanak, mert hiszen csak vállvetett, együttes munkával lehet eredményt fölmutatni, az örök szétforgácsolással semmit!”

A szép beszéd leirhatatlan hatást keltett, az óriás embertömeg éljenzett és tapsolt, és lelkesedésében nem ismert határt. A nagy néptömeg azon tudatban oszlott szét, hogy a holnapi nap egy kiváló szellem fogja fény sugarait kilehelni.

Ugyanezen napon *Hámos* László főispán a küldöttségek még le nem foglalt részének tiszteletére rendezett fényes estélyt, a mely fejedelmi lakomával nyert befejezést, a mely alatt *Bornemisza* László alispán emelkedett szép szavakban ünneplte *Hámos* László, a házigazda nemes jellemét, a melylyel az ellentétek kiegyenlítésén oly kiváló tapintattal és nagy sikerrel működik. *Hámos* László főispán viszont a megyei küldöttséget üdvözölte, a mely párt- és valláskülönbség nélkül egyesült, hogy Ivánkovits János püspök ő méltóságát, mint a katolikus egyház egyik kimagasló alakját, és a magyar alkotmány egyik méltóságos joghordozóját, ő Felsege az apostoli király tanácsosát szívből üdvözölje. — Majd *Molnár* József ügyvéd a szeretett főispán kedves családját éltezte. A társaság e mellett az egész este lelkesen készült a másnapi ünnepegekben való részvételre.

Szeretettől hevül *Szepes*,
Gömör, *Torna* és *Nógrád*,
Nyájas arczod rabul ejti
Mindenkünk bizalmát.

Mint mondottuk — hivatgatván —

Kivirult a természet,
Berkeinknek vadrózsái
Illatárral tisztelnek;
Csupa virág, csupa pompa
Az egész nagy *Rózsavölgy*,
Örömeiben zászlódíszit és
Ünnepies ruhát ölt.

Futva-futnak *Mohi* felé
A bús *Sajó* habjai,
De itt ők is megállanak
Üdvözlötlet esevegni;
Aztán mennek beömlenek
S elmondják a *Tiszának*,
Mily nagy becsé, partján fekvő
Szeged szülte fiának.

Te általad e két város
Mái napon frigyre lép,
Es személyed mindkettőnek
Féltve őrzött büszkeség;
Mind a kettő övének vall
S ajkán hordja nevedet,
Az boldogabb, mely keblére,
Szíve fölél ölelhet.

Légy hát vezér! Ihlessen az
Örök áldó szelleme,
S legyen erőd, ha feltámad
Igaz ügyünk ellene;
Nyisd beszédre mézes ajkad
S vigasztald meg azokat,
Kiket nyom az élet terhe
S esüggednek a kin alatt.

A beiktatás.

Vasárnap, folyó hó 20-án ment végbe az ünneplés beiktatás a székesegyházban.

A reggeli órákban ezrével özönlött a nép a székesegyház előtt emelkedő díszes diadalkapu felé, hogy a küldöttségek fényes felvonulását szemlélje. Legimpozánssabb volt a gömörmegyei küldöttség felvonulása; a hatalmas deputáció hosszú kocsisorban vonult fel Berzétéről, a honnan a fényes fogatokon elindult. A menetet négyes fogaton *Hámos* László főispán, *Bornemisza* László alispánal fényes díszmagyarban vezette, majd egymásután robogtak be a fogatok a küldöttség tagjaival. A megyei küldöttségben nagy feltűnést keltettek díszruhájukkal *Lukács* Géza megyei főjegyző, gróf *Serényi* Béla, gróf *Andrássy* Géza, *Kubinyi* Géza és *Putnoki* Mórész orsz. képviselők. — A fogatok közül különösen feltűntek: *Hámos* László, gróf *Serényi* Béla, gróf *Andrássy* Géza, *Kubinyi* Géza, *Beélik* Iván, *Putnoki* Mórész és dr. *Szeless* Ödön fogatai.

Általán Nógrád-, Szepes- és Abauj-Tornamegyék küldöttségei is fokozták a felvonulás fényét.

A küldöttségek sorát a tűzoltóság hatalmas csapatja zárta be, a melynek élén *Speczián* uradalmi igazgató lovagolt fényes díszben.

Majd szép sorokban vonultak fel a fehérruhás leánykák.

Mikor a küldöttségek elhelyezkedtek, 1/2 10 órakor megkondultak az összes templomok harangjai s mozsárdörögés között megindult az új püspök felvonulása.

Elöl a klerus, mintegy 100 tagja által képviselve, majd a káptalan és végre hermelingalléros biborpalástban *Ivánkovits* János püspök.

A templom kapujában átnyújtották a püspöknek a templom kulcsait a beiktatás első jeléül, majd a kórus zene- és énekkara rázendítette az „Eccc sacerdos magnus“-t, melynek lélekemelő hangjai között vonult be a püspök, kic a hívek és küldöttségek tiszteletteljes meghajlással üdvözöltek.

A beiktatás jeléül ezután felolvasták ő Felsege a király adománylevelét, majd pedig XIII. Leo pápa ő szentsége brevejét a melylyel a püspöki lelki hatalmat a beiktatandóra ruházta.

Ezután átvette a püspöki jelvényeket, mire a káptalan és papság nevében *Szekeres* János valóban klasztrikus szavakban üdvözölte a beiktatott püspököt, ki elé ezután a papság egyenként kezesókra járult.

Az új püspök hosszas szív- és lélekhez szóló latin beszéddel felelt a papságnak, a mely figyelmeztette azt feladataira, kötelességeire a haza és egyház iránt egyaránt, s meghagyta atyai jószággal, hogy vezérelvük legyen a „caritas“, vagyis felebaráti szeretet!

Majd megkezdődött az ünneplés istentisztelet, a mely alatt az evangéliumnál a püspök a hívekhez is szólt magyarul:

Kedvelj minket! S oltárodon
Ne szünjő meg lobogni
Ember- és honszeretnek
Igaz, *Vesztá*-lángjai;
Világító oszlopunk légy
S tündökölj fel olyankor,
Ha zavarba ejtene a
Fékevesztett romlott kor.

Mi sietve köréd gyűlünk
S tisztelettel hódolunk,
Lessük vágyad s jószágodért
Vonzalommal adózunk;
Mindent teszünk, hogy tetszésed
Találkozzék mi velünk,
S meggyőződjél, hogy valóban
Szívünk szerint szeretünk.

Ohajtásunk, hogy kegyeljen
A hatalmak Istene,
Es mindvégig *Veled* legyen
Áldást osztó jobbkeze;
Hogy rózsák közt vigyen utad
S boldogságod leljed itt,
Adja át a szende béke
Esdett ciprus-ágait.

Rajta, fel hát! . . . Imára fel!
Aki igaz tisztelő . . .
S az oltárnak zsámolyánál
Hulljon térdre a hívő;
Imázzon ott es esengjen,
Hogy közöttünk a *Dicső*
Meseszerű boldogságban
Soká! . . . Velünk! . . . Eljen Ő! . . .

Sipos A. *Felix*.

„Legyen az első szó az Ur dicsérete, legyen az első szó buzgó ima: dicséretessék az Ur Jézus Krisztus. Istentől áldást, kegyelmet kér azon élethivatásra, melyet ez oltárnál kezdett meg.

Két világnak vagyunk polgárai és ez ró ránk kötelességeket, szent törvénye alapjai: szeresd az Istent mindenkiféle, telebarádat, mint magadat. Ez az élet, a törvény, hogy mennyiben tudjuk e két törvényt fölfogni és az életben megvalósítani.

Ennek az egyháznak alapelvei: a szeretet: egymással és anyaszentegyházunkkal forró benső összekötésben, állandó szeretetben kell maradni.

Elsősorban — mint az egyház feje — felhívjuk benneteket, hogy szeretetben éljétek, saját hitetekért legyetek készek élni, halni, tartsátok tiszteltben azokat, kik más meggyőzésben, de köztünk élnek. *Isten szeretete békét parancsol, ne fedjétek ezt soha!*

De nemcsak az egyháznak vagytok tagjai, hanem az emberi családnak is. Mig amott az isteni ígét bizalommal várom, hogy Isten szeretetében összefűzzenek, addig nem tudok fölemelkedni arra a magaslatra, hogy mint a polgárság igényteien tagja, egy egész világot öleljek keblemre.

Nem értem azokat, kik azon kötelességükön túl, hogy e földet szeressék, még mást is tudnak szeretni, kik ez ország törvényei szerint élnek, mint szabad polgárok, nem értem meg azokat, kik kifelé is érzelmeikkel viselkednek és a magyar hazán kívül is gravitálnak.

Szeressétek mélyszéggel, lánggal, szenvedélylyel e földet, melynek lakói vagytok!

A szép templom beszéd a magas egyházi szellemnek a hazafiság legmélyebb érzelmeivel kötött benső frigyének szülötte, s a jelenlévőkre leirhatatlan hatást gyakorolt.

Mise végeztével a püspök fényes egyházi kíséretével a templomból kivonult, és a templom kapujában várakozó fejedelmi fogatán rezidentijába hajtatott, hová követték őt a fogadtatásra a küldötségek.

A fogadtatás.

A püspöki rezidentjának a piacra néző részében levő helyiségek valóságos fejedelmi fényvel berendezett fogadó terem. — A középső erkélyteremben folytak le a fogadtatások. Az egyik asztalon feküdt két értékes ajándék. Az egyik egy ezüst lap emléksorokkal, a püspök ur volt miniszteri hivatalársainak emléke, a másik egy remek kereszt, a melyet a nagyváradi káptalan ajándékozott neki egy nehéz egyházi jogi kérdés megoldásáért. Az asztal mellett foglalt helyet állva a püspök bíbor palástban, fogadva a küldötségeket.

Balra egy kis asztalkát a sajtó képviselői részére állítottak fel a méltósága, a hol a helyi és a fővárosi sajtó képviselői foglaltak helyett.

A tisztelgés sorában első volt a roznányi káptalan és az egyházmegyei papság.

A küldötséget *Szekeres János* címzetes püspök és nagyprépost vezette. Klasszikus beszédben utalt arra, hogy nincs rózsza tövis nélkül, és a püspök ő méltóságára is, szép állásával nemzetiségi, egyházi, anyagi téren nagy feladatok várnak. Ok ehhez aranyat nem adhatnak, de a mi jök van, azt örömmel a lájk, a tiszta szívet, a förhétel len ragaszkodást, és ha ezt ő méltósága elfogadja, reája boldog jövő vár. Az együttérzés feltétele a sikeres együtt munkálásnak, és ez együttlét annak előmozdítója, miként ezt a zsolttár is mondja, hogy: „*ecce quam bonum és jucundum, fratres habitare in unum!*”

Ivankovics János püspök hálaosan fogadja a biztositást, és hiszi, hogy együtt fog működni a papsággal Istennek, hazánk és királyunk javára.

A *premontrei rend* képviselőjében *Argalács Márk* jászói perjel üdvözölte a püspököt következőleg:

Méltóságos és fötisztelendő megyés püspök ur!

E helyt, ez órát ünneppé szenteli a hála, mely midőn a jelennek napsugaraiban zendül fel, visszazárnyal egyszersmind a múltba is, hogy a halás emlékezet virulós illatos virágait, egy díszeskorba fűzve bemutatthassa.

Örömteljes s örvendés napra virradtunk! És valóban! mert az elárvult roznányi egyházmegyét, az isteni gondviselés Méltóságod magas személyében, a legszeretőbb atyával áldá meg.

S ezen mély örömmünk hatása alatt, mi is a prem. Rend részéről s nevében siettünk Méltóságod elé, szívünk legmelegebb érzelmétől áthatva, öszinte ragaszkodásunk, s határtalan tiszteletünk adóját meghozni, mint hívebben senki más, mert tántoríthatlan szeretetünk eme koszoruját bármily kéz fűzze is, értékessé a halanték teendő, melyre azt illesztünk óhajtnak. Kétszeresen ünnep a mai ránk nézve, ama szoros szellemi kapcsolónál fogva is, hogy Rendünk ősi háza jeles egyházmegyeje területén van, tagjai pedig ugyancsak e területen, Istennek s a nevelés szent munkájának élnek, egy századot jóval felülmúló időn túl.

A nevelés és tanítás küzdelmes pályatere jutott Méltóságodnak is már kora ifjúságától osztályrészfül, itt ragyogott mély vallásos érzelme, itt tündökölt lángoló hazaszeretete, s ezek mindannyi gyöngyei valának páratlan erényességének, melyeknél fogva felséges nrunk s dicső királyunk ernyedetlen fáradozásait egyházfejedelmi méltósággal jutalmazza.

Napi imáinkban leborulva kérjük az irgalmas Istent, hogy Krisztus egyházának hajóját, főleg korunk jelen viharai közepette, vezesse a béke és boldogság révpártjára a legjobb sikerrel, fűni hódolattal kérjük püspöki áldását, Rendünk iránt atyai jóságát. Isten tartsa Méltóságodat béke s újult erőben igen sokáig.

Ivankovics János elismeréssel nyilatkozik a premontrei rendnek az oktatás és nevelés terén szerzett kitűnő érdemeiről, és méltánylással van a tanári pálya nehézségei iránt, a melyen lelkiismereti megnyugvason kívül az azon pályán működők alig szereshetnek mást. A tanári pálya olyan mint a gyertya sorsa, a mely világit, de e mellett önmagát emészti fel. — Hiszi és reményli, hogy az oktatási ügy támogatásában együtt járhatnak el.

Az *ág. evangélikus* egyházküldötség impozáns számban jelent meg, élén *Terray Gyula* esperessel, ki a következő szép beszédben üdvözölte a püspököt:

„Fötisztelendő és méltóságos püspök ur!

A roznányi ág. hitv. evang. egyház képviselőjében jöttünk, hogy Méltóságodat püspöki székhelyednek nagy

napján tiszteletteljesen üdvözöljük. Jöttünk pedig azért, mivel Méltóságod szép multja, mely ezen fényes és magas állásba helyezte, s nemes szívének erényei, melyeknek híre idejövételét megelőzték, s melyek felvilágosult szelleméről, fenkölt gondolkodásáról és érzelmeiről tesznek tanúbizonyoságot, biztositókat nyújtottak nekünk arra nézve, hogy Méltóságod körünkbe, a keresztyéni béke, az evangéliumi szeretet és egyetértés, s az emberiség közjavát munkáló olajjával jött. Mi e zöldelő olajját egy szép, békés, a jogegyenlőség alapján álló jövő zálogának tekintjük; a békeolajj hordozóját pedig, ki az Urnak szent nevében jött, hogy isteni küldetését és hivatását teljesítse, saját hívei mellett, igaz és élénk érdeklődés jelszavaival fogadjuk. — Midőn ezek alapján Méltóságodat tiszteletteljesen üdvözöljük, s midőn egyházunkat keresztyéni türelmes és felebaráti jóindulatába ajánlanánk, kívánjuk, hogy a Gondviselés, mely Méltóságodat eddig oly kegyelmesen vezérelte, tegye közhásmuá itteni életét és munkásságát, — áldja meg hosszú, boldog élettel!”

Ivankovics János úgy véli, hogy idegen vallásfelekezetek előzékenységét nem viszonzni nem volna méltó állásához. A szónok szavaira elismeri, hogy igenis békeességet hozott magával egyházmegyéjébe, de megköveteli, hogy érdemelje ki mindenki a mások tiszteletét értevéért, és az azért ne legyen gunyos és esufáságnak kitéve: megköveteli azt is, hogy tartsa meg mindenki az érintkezésben a tisztesség kellő formáit. Elveikhez ragaszkodik, azok felett soha egy hajszálnyra alkudni nem fog, mint megvan győződve, hogy az ág. ev. egyház sem ösmert megalkuvást; — hiszi, hogy keresztyéni szeretettel, mint ugyanazon haza gyermekei megértik egymást, és megteremthetik a békét: együtt, a melyre szüksége van a hitközségeknek.

Az *ev. ref. egyház* élén *Kolos István* tisztelgett.

A megleghangu üdvözletre a püspök ép oly benső szavakkal válaszolt, biztositva őt is arról, hogy a felebaráti szeretet által sugallt türelméről soha megfélekedezni nem fog, ha ugyanazon erényt kellő komolysággal az ev. református egyház is gyakorolni fogja, és harez helyett a békét fogja keresni.

A roznányi zsidó hitközség képviselőjében *Dr. Gutt-ohn* Henrik orvos üdvözölte a püspököt, kiemelve, hogy nagyságának fényűsége már előre vetették fényüket.

Ivankovics János püspök biztositja a zsidó községet jóindulatáról, a magyarországi izraeliták, vagyis helyesebben a magyar izraeliták, kik igazi magyarok szívben, lélekben és nyelvben, tiszteletre méltó hivatást teljesítenek, azt az áramlatot, a mely a keresztyény szellemmel össze nem fér, törvénytelennek tartja Van egy közös tér, a hol együtt dolgozhatunk, a hol jogos a verseny, a nemesért, szépjért és jóért. Ez pedig nem veszélyezteti a békét.

Ezután tisztelgett *Gömör-Kishontvármegye* hatalmas deputatiója *Hámos László* főispán vezetése alatt. — A deputatióban ott voltak: *Borvenisza László* alispán, *Lukács Géza* főjegyző, *Ragályi Géza* megyei főpénztárnok, *Komáromy István* aljegyző a központi tisztikarból, *gróf Andrássy Géza*, *gróf Serényi Béla*, *Szentiványi Árpád*, *Kubinyi Géza*, *Putnoki Mór* orsz. képviselők, *Mariássy Barna*, *Tomory Géza*, *Szentmiklóssy Béla* a roznányi főszolgabírói hivatal részéről, *Kubinyi Aladár* törvényszéki elnök, *Molnár József* ügyvéd, *Dr. Szeless Ödön* ügyvéd, megyei t. t. ügyész, *Beélik Iván*, *Szentmiklóssy István* nagybirtokosok, *Mihalik Dezső* hercegi ügyész, *Molnár Lajos* támasfalai földbirtokos, *Józsa Antal* tanfelügyelő, *Basilidesz Gasztár* jolsvai polgármester, *Bucsegh Alajos* városi aljegyző, *Szontagh József* dobsinai polgármester s mások, mind megannyian egyuttal megyebizottsági tagok.

Hámos László főispán ékes szavakban üdvözölte a püspököt, ki eljött a bérezes szép Gömörbe székhelyét elfoglalni.

A vármegyei törvényhatóság ezen alkalomból pártállás és valláskülönbség nélkül önkényt és saját elhatározásán sarkalló lelkesedésének kifolyásaként jelent meg a püspök ur magas színe előtt, kinek megjelenését megelőzték az ő igazi fenkölt szelleme, hazafias erényeinek dicsugyairai, nemes szíve, emberbaráti szeretete, a közügy iránt érzett öszinte buzgóság és igazi állambölcsőség híre. Ő méltóságának eddigi nyilatkozatából is beváltva látja a hozzája fűzött szép remények első zálogát és meg van győződve, hogy a milyen igaz bizalommal üdvözlik a püspök ő méltóságát, mint az egyháza főpásztorát és egyuttal a magyar alkotmány egyik közéleti joghordozóját, ép ugy ezen bizalom soha sem fog megtörni. Az Isten áldása kísérelje öm méltóságát utjain!

Zugó éljenzés kísérelte a lelkes szavakat. Az éljenek lecsillapítáival ő méltósága látható meghatottsággal felelt.

Megemlékezett arról, hogy csakugyan az alföldről jött a bérecek közé, a két ellentét között is megtalálja az összharmóniát, kivált ha az égre tekint, a hová a bérecek figyelmét vonják és a honnan erőt merit magának nehéz küzdelmében. Jól esik neki hallani, hogy politikai és valláskülönbség nélkül jöttek el a megyebizottsági tagok, és biztositja őket, hogy ő minden politikai törekvést méltányol, a mely a haza javát akarja, de elene van minden politikai iránynak, a mely egy hajszálra is veszélyezteti a haza legszentebb érdekét; — örvend annak is, hogy valláskülönbség nélkül jöttek el, mert ő a szerint méltányol mindenkit, hogy kötelességét ki-ki hogyan teljesíti. Hiszi azt is, hogy az élesebb politikai ellentétek elfognak tűnni és a béke fog csak helyébe jönni, amire sokat zaklatott hazánk békés fejlődésének annyira szüksége van.

Lelkes éljenzés adta meg a viszhangot ezekre a fenkölt szellemű szavakra, jelöl annak, hogy a törvényhatóság mindenben egyetért a püspök nemes szellemével.

Ezután a főispán rendben bemutatta a küldötségek tagjait, s szívélyes szavak után a küldötség lelkes hangulatban távozott a püspöki rezidentijából.

A *hadserg* képviselőjében a 25-ik eszáz. és királyi gyalogezred és honvédség részéről a küldötséget *Pávai Vajna* ezredes vezette, kinek üdvözletére a püspök néhány német szóval felelt, majd pedig magyarul folytatta, hogy csak az az igazi katona, a ki a királynak és hazának egyaránt megfelel. A közös hadsereg e mellett szolgál a közös hadurnak, ki osztrák császár és egyuttal magyar király; mind a kettőt lehet egyszerre helyesen szolgálni, mert a hűség a királyhoz, magában foglalja a hűséget az alkotmányhoz és törvényekhez.

Abaujvármegye küldötségét *gróf Hadik János* vezette, ki kiemelte, hogy nemcsak főpap a püspök, de nagy nemzeti missiója is van, a mit a püspök betölteni igért.

Nógrádvármegye küldötségét *Török Zoltán* alispán vezette, kinek üdvözölő szavaira a püspök megjegyezte, hogy ő azt hiszi, hogy igazi helyes közszellemet, hazafiságot lehet csak tanulni Nógrád kormányzatából. A nógrádmegyei küldötségben ott voltak *gróf Forgách János*, *Balázs Antal*, *Szilárdy Ödön*, *Csonka Zsigmond*, *Losoncz részéről Wagner* polgármester, *Kujnics Gyula* és mások.

Szepesvármegye küldötségét *Reisz Andor* alispán vezette, és szavaira a püspök megjegyezte, hogy ebben a megyében a magyar kultúrára nagy feladatok várnak.

A *Szent-István-társulat* feliratát is egy küldötség nyújtotta át.

Most jött *Szeged* város 12 tagu küldötsége *Reiner József* főkapitány vezetése alatt. — A püspök tudvalevőleg Szegeden született, ott nevelkedett, ott volt hosszú időn át plebános, onnan választották először meg képviselőnek, onnan lépett a nyilvános élet küzdőterére. — A küldötség vezetője a szeretet, elismerés és rajongás hangján üdvözölte a főpászort, kihez Szegedet szétszakíthatatlan kötelékek fűzik.

Ivankovics püspök meghatottan emlékezett vissza a gyermekkorának édes napjaira, és fájónak mondotta az érzést, a mely benne felébred, ha visszagondol arra a rögre, a melytől elkellett szakadnia. Eljött onnan, megszű a bérecek közé, de a szeretet világát magával hozta; ezt ápolni, melegengetni fogja, úgy, hogy a szellemi kötelek közté és Szeged közt örökre fennmarad.

A püspök szívhez szóló szavaira könnyek tödültek a küldötség tagjainak a szemébe, magán a püspökön is oly megindultság vett erőt, hogy zokogott és a szomszéd szobában a szerető anya könnyei aranyozták meg ezt a szép igen megható családi jelenetet.

Rozsnó városának impozáns küldötségét vezette ezután *Sziklay Géza* polgármester.

Szavait a meghatottság úgy elfojtotta, hogy alig bírt szóhoz jutni, mire a püspök biztositotta *Rozsnó* városát, hogy javát fogja mindig keresni, a városnak igazi polgára fog lenni, mint volt Szegednek, s ott lesz mindig, a hol a közjóra jelenlétével hathat.

A kir. bíróságok küldötségét *Kubinyi Aladár* elnök vezette. Ott voltak törvényszékünk részéről még: *Altdörffer István* kir. törvényszéki bíró és *Feledy Ferencz* törvényszéki jegyző.

Kubinyi Aladár emelkedett szellemű beszédben üdvözölte a püspököt, kiemelve, hogy a társadalomban a jog legbiztosabb alapja az erkölcs, a mely a vallás tanáiból meríti erejét. Vallás-erkölcs nélkül a jog hatalma is ingadozó. A püspököt, mint a vallás-erkölcs igazi képviselőjét üdvözli és pedig nemcsak mint a vármegye bíróságainak vezetője, hanem mint a kishonti ág. evang. esperesség világi elnöke is.

A szép beszédre épol magasztosan válaszolt a püspök, kiemelve, hogy minden államban, a hol a vallás-erkölcs meginog, ott az igazságszolgáltatás feladata nagyon súlyos.

Ezután a rimaszombati egyház küldötsége tisztelgett *Juraskó Jakab* az egyháztanács világi elnöke vezetése alatt, ki mellett ott voltak *Molnár Lajos*, *Dr. Szeless Ö.*, *Hollóssy J.*, *Kalocsay Gy.* és *Spissák A.* mint az egyháztanács, illetve olvasóegylet és hitközség képviselői.

Juraskó szép lelkes szavakban üdvözölte a püspököt, mire a püspök kiemelte a rimaszombati egyház fontos missióját, és egyuttal hangsúlyozta, hogy a rimaszombati egyházzal a közvetlen érintkezések után óhajt megismerkedni, e célból legközelebb el fog jönni ezen egyházat meglátogatni. Ezen alkalommal lesz alkalma bővebb eszmecserét folytatni.

Józsa Antal kir. tanfelügyelő a vármegyebeli népoktatási intézetek tanárai és tanítóiból alakult 14 tagu küldötség élén, mely küldötséghez *Meszlényi Zoltán* kir. segédtanfelügyelő is csatlakozott, következő beszédet intézte a főpásztorhoz:

Méltóságos Püspök ur!

Gömör-Kishontvármegye kir. tanfelügyelője, valamint ezen tankerület „általános tanítóegylete”, továbbá az országos polgári iskolai tanáregylet és gömörmegyei köre, mint szintén a vármegyebeli állami és községi jellegű összes népoktatási intézetek tanítótestületei nevében jelentünk meg Méltóságod előtt, hogy főpásztori magasztos állásának elfoglalása napján legbensőbb örömmünknek és Méltóságod magas személye iránt táplált igaz mély tiszteletünk öszinte érzésének kifejezést adjunk.

Éa és mindazon testületek, a melyeknek nevében szerencsés vagyok e küldötség élén Méltóságodat tiszteletteljesen üdvözölni: nem tartozunk oly intézmények kötelekébe, amelyeknek irányát, hivatását és kötelességeit szorosán véve és kizárólag az egyházi rendtartás alap-törvényei szabják meg, hanem a nemzeti közművelődés szolgálatában országos törvények által kijelölt uton haladva, állami vagy községi szervezet tényezői gyanánt szereplünk hivatalos működésünk alatt.

És épen innen van, hogy a közéletben nagyon sokszor mély sajnálattal kell tapasztalunk, különösen egyházi részről, felőlünk táplált azt a téves felfogáson alapuló helytelen véleményt, hogy mi, mert felekezeten kívül álló intézmények keretében működünk: hát már egyenesen egyháziatlannak, vallástalanok és a hitetlenségnek terjesztői volnánk.

Ezt a — nem mondjuk: általános, de napjainkban mégis sürűn hangoztatott balvéleményt óhajtnak az által is megezáfolni, hogy ime, mi felekezet nélküli intézmények tényezői, — sorainkban e vármegye mindenféle vallásfelekezetéhez tartozó egyháztagok, — eljöttünk Méltóságodhoz, a hit fölött főpásztorához, hogy biztosituk Méltóságodat ama művelődési és ethikai szent törekvések önzetlenségéről és buzgóságáról, melyek bennünket is arra ösztönöznek, arra vezérelnek és köteleznek, hogy a hitnek temploma építéséhez mi is hozzá járjunk egy-egy kődarabbal odakint a népművelésügy terhes, de magasztos kötelemeinek teljesítése közben.

Eljöttünk, hogy biztosituk Méltóságodat, hogy mi is át vagyunk hatva ama honfűni és vallásos érzelmek teljesítésétől, a melyeket Méltóságod az emberi „erkölcsi érték” legfőbb alkotó eleméül vallott és hirdetett mai szent beszédének fenkölt és magasztos szavaival.

Mi, a mi felekezet nélküli intézményeink szolgálata-

tában is tudjuk, valljuk és hirdetjük és erősítjük egymásban és átlátjuk egész nemzedékek szívébe amaz öntudatos, erős és hatalmas meggyőződés dogmáját, hogy amint nincs, nem lehet e mi magyar hazánkban igazi idvezítő istenszeretet honszeretet nélkül: azonképen a haza szent neve is csak üres fogalom a szívekben, istenfelelem nélkül, hit nélkül, vallás nélkül.

Hit, erkölcs, buzgóság, szelidség, lelki tisztaság, kötelességérzet, béke, türelem, lemondás, önfeláldozás, isten és emberek iránti szeretet, isteni és emberi törvények iránti önmegadói engedelmesség erényeinek márvány köveiből vannak megépítve a hazaszeretet magasztos templomának oszlopai is.

Azért hát ez oszlopok talpköveit nem hogy botorul lerombolni igyekeznünk, hanem azok megerősítésében, alkátöréseiknek összehordásában hűséges odaadó segítő társai akarunk lenni Méltóságodnak, mint a törvényhozásban és a vármegyében a népoktatás és népnevelésügy egy hatalmas szószólójának, vezérőrfiának, őrtálló harezósának és teremtő, szervező, buzgó apostolának.

Ebben az öntudatos meggyőződésszülte ígéretben kérjük Méltóságodat: kísérje nagybecsű jóakaratu figyelmével, buzdító felkarolásával a mi szerény működésünket és fogadja szívesen tőlünk most ismételt igazi tiszteletünk és őszinte örömünk üdvözlő nyilvánítását, a melyek tiszta érzésével kiáltjuk egy szívet egy lélekkel: A magyarok istene hozta közénk Méltóságodat. A magyarok Istene áldja meg, tartsa meg; a magyarok istene éltesse sokáig!

A szóközi lendülettel előadott szép beszéd egészen lekötötte a püspök figyelmét, s mindvégig élénk érdeklődéssel kísérte annak gyönyörű részleteit. Majd így felelt a beszédre:

Nagyságos tanfelügyelő ur, tisztelt uraim!

Igazi örömet okozott nekem, hogy nálam megjelentek. Fogadják ezért köszönetemet.

De hiszen nem is lehetne az, hogy az iskola távol maradjon az egyháztól, mert e kettőt régi erős történeti kapcsolatok fűzik össze.

Az iskola az egyház leányának nevezetik és méltán, mert hisz az egyház adott annak létet. Ama korban, midőn az emberiség foglalkozása a családi tűzhelynek a kül- és bellelenség elleni megvédéséből állott, a zárdák falai adtak menhelyt a kisdedeknek, a hol azok vallás-erkölcsös nevelésben, tanításban részesültek. Mai nap azonban már csak természetesen lehet és kell találni, hogy most a viszonyok változásánál, az állam is kivészi a maga részét a kötelességből; a mely nem lehet más, mint az egyház feladata: t. i. a nevelés által nemesíteni az erkölcsöket és az iskolák segítségére oly egészséges társadalmi életet teremteni, mely biztos alapja lehessen a haza és ennek polgárai boldogulásának. A kik erre működnek — a tanítók és tanárok — azok nehez, terhes és magasztos és üdvös munkát végeznek s azoknak ily irányu működéshez az én hatáskörömben való támogatást a legszívesebben megígérem. (Éljenzés.)

Ismételtben köszönöm szíves megjelenésüket és remélem, hogy közös célunkra való munkálkodásunk közben többször találkozunk.

A lelkes éljenzéssel fogadott válasz után a püspök megismerkedett a küldöttség tagjaival s ismételtben annak vezetőjéhez Józsa Antal kir. tanfelügyelőhöz fordult és barátságosan emlékeztetvén őt a régi személyes ismeretségre, reményét fejezte ki a püspök a felett, hogy az együttműködés alatt a kölcsönös rokonszenven és nagyra-beesülés csak erősödni fog közöttük.

Tisztelegtek még a rozsnói nőegylet, a rozsnói róm. kath. hitközség és Fábrián Ferencz vezetése alatt a püspöki uradalom tisztikara.

Gróf Andrássy Dénes uradalma Kathona László vezetéke alatt tisztelget, mire a püspök elismeréssel adózott gróf Andrássy Dénes jótékonyosságának.

Majd utolsóként a rozsnói iparos ifjuság egy hatalmas küldöttségre járult a püspök elé, hogy kérje támogatását a kisiparnak, a mely neki annyit köszönhet.

Ivankovics püspök megígérte, hogy miként eddig, ezután is meleg szívet fogja pártolni a kisipart.

Ezzel befejeződött a fogadtatás, a mely 2¹/₂ óráig tartott, és a melyről minden küldöttség a legbensőbb impressiókkal megelégedetten távozott.

Bankett.

A fogadások után 2 és 1¹/₂ órákor a küldöttségek a „Sas“ vendégházban gyülekeztek, hogy a püspök ő méltósága által rendezett fényes bankettben résztvegyenek. A belépő püspököt zúgó, csillapodni nem akaró éljenzés fogadta.

A püspöktől balra ült Hámos László főispán, jobbján Zsilinszky államtitkár, majd Bornemisza László alispán és aztán sorba a küldöttségek.

A fényes ebéd felében, mikor a pezsgős palaezok az áldomásra öntötték habzó nedűjüket, felállt Ivankovics János s azokra emeli poharát. Kiknek első sorban köszönheti azt, hogy a püspöki székét elfoglalhatta. Itt először XIII-ik Leo pápát élteti, ezt a szellemben ifju, erkölcsös nagyságban oly hatalmas férfiut, ki aggyastán létére oly erővel és tapintattal kormányozza az egyházat; — majd ő Felsége az apostoli királyt élteti, ki nemzete boldogságára a legalkotmányosabb módon uralkodik érte rajongó nemzete felett. — Egyház és állam, a pápa és király két erkölcsi hatalom, a mely külön uton, de egy célra a népek boldogságára kormányoznak, mindkettőnek örök boldogságára üríti poharát.

Zúgó éljenzés és taps kísérte a szép, magas szárnyalású szavakat.

Majd Zsilinszky Mihály államtitkár emelt szót, ki valóságosan remekelt mély értelmű beszédével. — A mai ünnepek közül két pontot lát kiemelkedni, az egyik az a latin beszéd, a mit a püspök a papsághoz intézett, a másik az a beszéd, amit magyarul a hívekhez mondott. — Látja ebből is mily hatalmas az erkölcsi erő, a mit a papság bir a szöszékből, ha azt az emberiség üdvére használja.

Belátja azt, hogy hit nélkül az ember nem boldogulhat, és a tudomány soha sem képes felülszárnyalni a hitet, mert amaz nem tudja megoldani a természeti örök végső titkait és az anyag viszonyait a lélekben. A hol a hitet lerombolták, ott a despotia ütötte fel fejét. Hit nélkül nem élhet az egyes ember, vallás nélkül nem létezhet az állam és nincs társadalom. Hit és tudomány közt nem lehet ellentét, ha volt is, azt elmosta az idők fo-

lyása Poharat emeli a vallás fenkölt szellemű papjára: Ivankovits János püspök ő méltóságára.

Podraczky István virágos, költői szellemben ünnepli a püspököt, mint aki a béke olajjával jön.

Gróf Serényi Béla a katolikus hívek nevében üdvözlő a püspököt, mint a kibevan erő és képesség apostoli hivatásával egyházat kormányozni és az ellentéteket eloszlatni. — Lelkes éljenzés kísérte a szép beszédet.

Ezután Ivankovits János szólalt ismét fel, hangsúlyozta a közös hazafias czélok jelentőségét, a közös munka és egyetértés erkölcsi jelentőségét fejtegette zseniális, emelkedett szellemű szavakban. A társadalmi egységre ürtívén poharát. — Valóságos taps és éljenvihar fogadta szavait.

Kubinyi Géza úgy látja, hogy a püspök a legnagyobb kinevet találta, midőn az emberek szívéhez eljutott.

Bornemisza László a következő klasszikus szépségű és óriási hatást keltett szép beszédében ünnepelte a püspököt:

Uram, uram, Szentiványi Árpád tisztelt barátom, szólók az urhoz!

Midőn ezen ünnepélyes alkalommal, a szívet, lelket egyaránt mélyen megható magasztos nyilatkozatok közvetlen hatása alatt tetszölalok: hogy a szomszédos törvényhatóságok, de különösen Gömör-Kishont t. e vármegye közönsége nevében, a rozsnói egyházmegye ünnepelet főpásztorát szívem egész meglevél, a legőszintőbben üdvözlőjem, — méltóztassanak megengedni, hogy a mennyiben a mai naptól kezdve, ő méltóságát vármegyénk bizottsági tagjainak sorában lehet szerencsém üdvözölhetni, vármegyénk közszellemének és viszonyainak jellemzősére tájékoztatásul néhány főbb mozzanatot fel-említhessek.

Az önzetlen hazaszeretet és hitfelekezeti türelemesség magasztos eszméinek, — melyeket ő méltósága, székfoglaló remek beszédében, törekvéseinek alapjául, — nagy tudásának hatalmával, a hit buzgóságával, ékesszólásának meggyőző erejével oly határozottan kifejezésre juttatott, — Gömör-Kishont t. e vármegye közönsége őseitől öröklött hűséggel igaz! letéteményese, — közéletünkben érvényesülésének hűséges munkása.

Őszinte örömmel, a legbensőbb tisztelettel és hazafini lelkesedéssel üdvözlőjük ennél fogva ő Méltóságát sorainkban s biztosíthatom, hogy e nagy eszmék érvényre juttatására irányult hazafini törekvéseiből bennünk mindig hűséges és önzetlen munkásokra fog találni. Készséggel megosztjuk vele a hazafias munkának fáradtságos küzdelmét, fájdalmát, valamint a sikeres eredménynek örömeit egyaránt!

Vármegyei közéletünkben gyülestermünkben a szorosabb értelemben vett pártpolitika ki van zárva. Tiszteljük egymás politikai véleményét, míg a törvényes jogrend és hazánk alkotmányos szabadságát biztosító törvények határai között kíván érvényesülni; mert jóhiszeműleg feltesszük, hogy a tiszta meggyőződéseken alapulva, különböző utakon és módzatok mellett is, — velünk egy czél felé — hazánk alkotmányos önállóságát biztosítására, a törvényes állapot fenntartására törekedve, kívánja hazánk és vármegyénk közérdekét munkálni.

A legutóbbi évek eseményei nyílt bizonyosságot szolgáltatnak arra nézve, hogy vármegyei közéletünkben a felekezeti türelmetlenség otthonra nem találhat. Méltányoljuk mindenki véleményét, mert elfogadjuk, hogy alapját tiszta benső meggyőződés sugallja. Az egyházpoltikai nagy fontosságu kérdéseket mi is érdemleges beható tárgyalás alá vettük, — egymással ellentétes véleményeket is nyugodtan meghallgattuk, — de nyíltan hivatkozhatom arra, hogy egyéni viszonyainkat, a vélemények különbözősége bántólag vagy zavarólag még csak nem is érintette.

Hazafias buzgó törekvéseiben tehát ő méltósága bennünk a közügynek hűséges munkatársait fogja feltalálni, őszintén kívánom tehát, hogy a nagy alföld rónáinak nyíltságát, melyhez szíve, a multak kedves emlékeivel vonzódik, s keblét a válás borus érzelmével tölti el, pótolja fényes bérézeink sötét vadregényessége mellett az őszinteség tisztasága, a tiszteletteljes ragaszkodás bensősége, s a jövő reménye, melynek hajnalhasadását ma oly közörömmel s annyi fénynyel ünnepeljük.

Őszintén kívánom, hogy találjon boldog otthon körtünkben, kísérje hazafini törekvését állandó boldog megelégedés s elismerés, — kívánom, hogy a rozsnói egyházmegye új főpásztorát, Dr. Ivankovits János püspök ő méltóságát Isten sokáig éltesse!

Falrengető, frenetikus tapsvihar és szűnni nem akaró lelkes éljenzés követte a remek szép tósztot, mely után Reinert József a szegediek nevében is üdvözölte szép hangban a püspököt.

Molnár József a következő hatásos beszéddel gazdagította szóközi sikereit: x

Igen tisztelt Uraim! A mai napot megelőző időben hittem, a ma szemünk előtt végbement magasztos egyház-ünnepély után pedig meg vagyok arról győződve, hogy az emberi szív legnemesebb érzelmé az igaz valóságosság, mely egyedül hasonlítható a természet élettelen alkotásai közül a legtartósabbhoz, a legnemesebbhez, a tiszta aranyhoz.

A kettő között meg van a hasonlóság abban, hogy a föld pora egyiknek a belső értékét sem támadja meg, rátapadhat ideiglenesen külsőleg egyikre is, másikra is, lényegében, belső tisztaságában azonban nem változhatik meg soha egyik sem, de meg van a hasonlóság különösen abban, hogy a származás helye nincs befolyással egyikre sem; a banya sötét föld környezetében megcsillanó vékony aranyugár saját mennyiségében ugyanannyit ér, mintha Kalifornia szemkápáztatáson gazdag aranymezején lették volna fel, — a vallásosság is ugyanolyan értékkel bir a protestans templomok igénytelen falai között születve meg, mintha a róm. kath. egyháznak mindnyájunk által magas tiszteletben tartott fényes székes-egyházaiban fejlődött volna ki, — mindenik felekezeti vallásossága a tisztesség és erkölcs tiszta forrása volt és marad örökre.

Ez a vallásos érzelem adja kezembe e pillanatban a poharat, hogy azt a püspök ur ő méltóságáért ürítsem.

Buzgó kálvinista ember vagyok, hitfelekezetemnek tehetségre nézve szerény, de lelkesedett munkása; — úgy vagyok azonban meggyőződve, hogy egyik ember vallásossága nem zárja ki, sőt kiegészíti a másikat, s hogy annak a közörömmel a teljességéhez, mely a Püspök ur ma tett nagyfontosságu nyilatkozatai folytán keletkezett, a kellő felelet megadása ezen nyilatkozatra az én felekezetem részéről is hozzá fog járulni.

Tudjuk, érezzük mi a püspök úrral együtt, hogy az igaz vallásosságon kívül minket magyarokat még egy hatalmas érzelem csatol össze, a közös haza iránti lángoló szeretet

Bármelyik felekezeti templomban imádjuk Istenünket, imánk első tárgya mindenütt a haza; mindenik felekezet arra tanítja a magyar apát, hogy a közélet mezejére gyermekeit az Isten, a magyar haza s a király iránti tiszteletre s szeretetre buzdítva indítsa el.

Közös imánk békében a „Hymnus“, nehéz napokban, ha felhők tornyosodnak fejünk felett, a „Szózat“, egyenlő buzgósággal rebegik ajkaink mindkettőnek énekét, szívesen járul felekezetiink ahhoz, hogy a kötelesség becsületes teljesítésében egymást megbecsülve, szeretve, legyünk a haza javára egyek.

Meg vagyok arról győződve, hogy a Püspök ur ő méltóságának bölcs kormányzása alatt a vallásos érzelem hódítja meg a szívet, mely a magyar embert arra tanítja meg, hogy szeresse egyik a másikat felekezeti különbség nélkül, mint testvért, hogy tettei azon irányt fogják megjelölni mindnyájunk előtt magas közjogi állásában, melynek zászlajára az a jelszó van írva, hogy „a haza minden előtt“, — szívem teljes meleg érzetével emelem tehát magasra poharamat, s kívánom, hogy Püspök ur ő méltóságát mindnyájunknak — felekezeti különbség nélkül — igaz öröme, a magyarok Istene sokáig éltesse!

Nagy Pál esperes az ev. ref. egyház nevében üdvözölte a püspököt, úgy látja, hogy az ő szelleme teljesen egyetért a püspök nemes elveivel.

Fábrián Ferencz kanonok az államtitkárt élteti, mint kormány képviselőt, ki közreműködött, hogy az egyházmegye ilyen kitűnő főpapot nyerjen.

Dr. Várady Árpád oszt. tanácsos szép beszéd kíséretében olvasta fel a következő sürgönyöket:

„Nagym. Ivankovics püspök urnak. Egyházmegyénk örömeiben teljes szívvel résztveszünk és üdvözlőjük reményteljesen új püspökünket, Gróf Wenckheim Ferencz ő szentsége titkos kamarása.“

Méltóságos Ivankovics János püspök urnak. Hivatalosan akadályozva vagyok beiktatási ünnepélyen személyesen tisztelkedni, fogadja ezuton szerenese kívánataimat. Pécshy, főispán.

Ivankovics, megyés püspök ur ő méltóságának. Fogadj a mai lélekemelő ünnepély alkalmából régi collegád, őszinte barátod üdvözlőit, ma ebédnél poharat emelünk egészségüdre itt a távolból is. Tisza Lajos.

Ivankovics János, megyés püspök ur ő méltóságának. Főpásztori székfoglalójának magasztos ünnepén fogadja Méltóságod legőszintőbb szerenese kívánataimat. Az ég áldása kísérje dicső hivatásának nehéz útjain. Csaky Zeno, főispán.

Méltóságos Ivankovics János megyés püspök urnak. Családomban súlyos betegségek gátoltak személyes megjelenésben, ezért fogadja Méltóságod ezuton mai beiktatási ünnepélyhez legforróbb szerenese kívánataim. Kívánom és kérem a jó Istent, tartsa meg Méltóságodat főpásztori állásában hosszú éveken át egyházunk és hazánk dicsőre. Mely tisztelettel. Daniél László, Nógrádmegye főispánja.

Méltóságos Ivankovics János püspök urnak. Fogadja Méltóságod beiktatási ünnepélye alkalmából legőszintőbb szerenese kívánataimat és Isten legbővebb áldását. Desseffy Sándor, püspök.

Méltóságos Ivankovics János, püspök urnak. Az Isten kegyelme, mely a szent napot elérni engedte kísérje Méltóságodat tövises pályáján, hogy üdvös működésének bő gyümölcseit élvezhesse, szívből kívánja barátja Schlauch, bibornok.

Méltóságos Ivankovics János, püspök urnak. A munkában és barátságban együtt töltött napokra való kedves visszaemlékezés hatása alatt szívesen üdvözöllek püspöki beiktatásod alkalmából. Kifejtett eddigi hazafias és buzgó munkásságod zálogul szolgál főpásztori jövendő működésednek fényes eredményeihez. Wlassics, miniszter.

A társaság még jó ideig mulatott együtt, a püspök sokáig maradt a társaság körében, s zúgó éljenek között távozott.

Ezzel a beiktatási ünnepek Rozsnóon befejeződtek. Este Hámos László főispánnál Berzétén volt fényes estély, a hol sokan jöttek össze a hivatalos képviselők közül.

Az ünnepek nagy hatást keltettek és maradandó emléket fognak képezni.

Rimaszombat és vidéke jótékony nőegyletének közgyűlése.

E hó 20-án, vasárnap d. u. tartotta a helyben székelő nőegylet ez évi közgyűlését, melyet a szép számmal megjelent tagok szíves üdvözlése mellett Bornemisza Lászlóné elnöknő nyitott meg, majd az egylet működéséről szóló jelentést Sárkány Imre pénztáros terjesztette elő. Mindenekelőtt megemlékezett arról, hogy az egylet immár 30 éves működésére tekinthet vissza, s hogy ez idő alatt mily eredményt ért el, leghívebben s legékes-szólóbban mondják el a számonk. E 30 év alatt pénztári naplójának tanúsága szerint, árvák s más munkálatlan és ügyefogyott szegények segélyezésére 18500 forint fordított; ezenkívül szépen juttatott a női ipar és oktatásügyi támogatására, úgy hogy 30 évi kiadása a 20 ezer forintot meghaladja. Pedig ez összegbe a szokott karácsonyi ajándékozás nincs beszámítva. E mellett további működésének alapjául 19037 frtnyi tőke-vagyont teremtett.

Mint a multban, úgy a lefolyt évben is a régi, nemesen megtört uton haladva az elnöknő, alelnöknő s igazgatónő lankadatlan ügybuzgalommal és fáradhatatlan tevékenységgel mindent elkövettek, hogy az egylet zajtalanul működve, de folyton áldást osztva, virágozzék és gyarapodjék. Teljes ellátásban 5 árvát részesített, résztint havonként, résztint egyszersmindenkorra oly mérvben osztott segélyt, a mint anyagi ereje megbírta. E czimeken évi kiadása 638 ft 50 kr. volt. Az árvák számára megtartotta a hagyományos karácsony-estét. Megtartotta a szilveszter-estélyt is; sajnos, hogy ennek csak 27 frtnyi tiszta jövedelme a társadalom érdeklődésének csökkenését mutatja. Kegyes adományokban is részesült az egylet, melyek közül magasán kiemelkedik Baksay Istvánné boldog házassága 50 ik évfordulója alkalmából tett 100 frtos újabb alapítványa, mely ő nagysága nemes érzelméit és fenkölt gondolkodását fényesen jellemzi. Továbbá Szerényi János ur halottak napján 5 frtot küldött az árvák számára. Az ujévi üdvözlések megváltása czimén 24 frt s

a takarékpénztár kegyes adományából 30 frt, a gömörmegei nép- és iparbanktól 10 frt szaporította az egylet tőkét. Végre a Fehér-Kereszt gömöri fiókjával együttesen f. hó 15-én tartott kerti mulatság jövedelméből egyletünk 31 frt 41 krban részesült. A közgyűlés a kegyes pártfogók és adományozók iránt legmelegebb hálás köszönetét nyilváníttotta.

Mint a nőegyletet is közelről érdeklő fontos ügy jelentetett tovább, hogy a Fehér-Kereszt gömörmegei fiókja elhatározta, hogy már a jövő egyleti évben megnyitja a gyermekmenhelyet, melybe a nőegylet árvái is elhelyezést fognak nyerni; továbbá ugy a F-K fiókja, mint a nőegylet választmány elhatározta, hogy kérvényt intézzen a nm. pénzügyminiszter urhoz, hogy az osztály-sorsjáték nyereményéből a gyermekmenház javára segítyt nyújtson.

Ezzel a tisztikar működéséről beszámolván s az alapszabályok értelmében lejárván az idő, melyre megbízása szült, az iránta tanúsított bizalomért köszönetét fejezte ki és beterjesztette lemondását.

A közgyűlés a jelentést tudomásul vévén, a tisztikarnak buzgó működéséért jknyvi köszönetet és elismerést szavazott s általánosán nyilvánult tisztelet, szeretet és bizalommal felkérte azt, hogy így együttesen folytassa tovább az egylet vezetését. Azonban a közóhajjal szemben is Bornemisza Lászlóné ó nagysága határozottan kijelentette, hogy bár neki is nehezére esik, mert leke szinte összeforrott az egylettel, körülményeinél fogva kénytelen lemondásához ragaszkodni; teljesen még sem akar visszavonulni, mert a választmányban szívesen fog közreműködni. S mivel a közgyűlés ismételt kérésére sem engedett, a közgyűlés ismételt kifejezvéen ó nagysága 9 évi nagy tevékenységű és kiváló buzgalmu elnöknői működéséért legmélyebb háláját, azon nehéz feladattal állott szemben, hogy a távozó elnöknő helyére méltó utódott nyerhesse meg, a mi végre sikerült is. Engedvén a személye iránt nyilvánuló osztatlan bizalomnak, Samarjay Jánosné ó nagysága volt szíves elvállalni az elnöknői tisztelet a következő 3 évi ciklusra. A közgyűlés előre is mély köszönettel fogadta a nemeslelkű vállalkozást, meglévén győződve, hogy az egylet további fejlesztését jobb kezekre nem bízhatta volna.

Az alelnöknői állásra sikerült a közgyűlésnek Mariássy Lászlóné urnó eddigi alelnöknőt újra megnyerni, ki megleg figyelmesebb által az egylet őszinte ragaszkodását és elismerését rövidebb tiszti működése alatt is teljesen megnyerte.

Hasonló közóhaja volt a közgyűlésnek, hogy a sok fáradsággal járó igazgatónői állásban Kern Adolfné urnót megtartsa, a mi azonban mély sajnálatára nem sikerült. Végre is legnagyobb elismerését és legmelegebb köszönetét fejezvéen ki a lemondáshoz makacsul ragaszkodó nagyérdemű igazgatónő iránt, helyének betöltéséről kellett gondoskodni. Új igazgatónőül Vozary Györgyné urnó nyeretett meg, jó szíve s gazdag élettapasztalata kiválóan ajánlván őt e tisztre.

A titkári állást az azt 30 év óta kitünően betöltő Baksay István kir. tanácsos ur kész volt tovább is elvállalni, a pénztárosi állást újból Sarkány Imre, a Komáromy István ur határozott lemondása által megüresedett jegyzői állásra pedig Dr. Wallentinyi Dezső főgymn. tanár választották meg.

Majd a választmány újjalakítására kerülvén a sor, az eddigi vál. tagokon kívül Bornemisza Lászlóné, Kern Adolfné, Bánhidyné, Klimóné, ifj. Széplaky Lajosné, Holänder Lajosné, Dr. Löcherer Tamásné és Dr. Czimer Miksáné választották meg. Továbbá azon bizottságba, melynek feladata a Fehér-Kereszt gömöri fiókja s a nőegylet közti viszony végleges szabályozásra javaslatot készíteni, az új elnöknő és igazgatónő mellett Kern Adolf és egyleti titkár választották meg.

Ezután hagyományos szokás szerint megjelentek a közgyűlés színe előtt az árvák gondozóikkal, kikhez Baksay István titkár intézett komoly intó szavakat, mire a kilépő árvák tolmácsolták megható gyermek szavakban hálájukat azon jótéteményért, melyben részesültek.

Mintán végül a lelépő elnöknő szinte meghatottsággal vett búcsút az egylettől, a közgyűlés a régi és új elnöknők lelkes éltetésével végződött.

Hírek és vegyesek.

A kecskeméti tornaversenyről nagy diadalal tértek vissza diákjaink, kik **Bodor István** igazgatóval együtt **Aichmay** Gyula tornatanár vezetésével együtt részt vettek a versenyen, s ott ugyancsak kitüntették magukat, amennyiben a résztvett 14 intézet növendékei között első helyre soroztattak. Összesen 16 díjat nyertek és pedig: a hölgyek díját: két értékes bronz dísz tárgyat; továbbá 2 arany, 5 ezüst és 3 bronzéremet, s 5 oklevelet. A legtöbbet a versenyző intézetek között **Az első díjat: arany érmét Szabó Lajos** nyerte a földről való magas ugrással. Ugyanígyen **arany érmét** nyert deszkáról való magas ugrásával: **Holles Béla** VI-ik oszt. tanuló. **Ezüst érmét** (I. díj) nyertek: csoportversenyekben, gátversenyben: **Makray Aladár** 8 méterrel hagyva el versenyzőtársait. **Pósa Péter** magas-ugrásban. (Legszébb testtartással valamennyi között.) Minden ugrásit általános taps követte. **Győri György** és **Batta Pál** függőszekedésben. — **Bronz-érmét** (II. díj) nyertek: **Holles Béla** távugrásban, **Vaka József** gátversenyben, **Kathona Kálmán** síkfutásban. — **Hölgyek díját** általános ügyességért nyerték ifjaink. Elsőfoku oklevelet nyertek a fűzért, s oklevelet nyertek a szabadgyakorlatokért, kötélhuzásért, sportornázásért. (E díjak Lévai I. kirakataban vannak kitéve.) A versenyről f. hó 22-ikén érkeztek meg ifjaink. Az állomáson taraczklovásokkal és zenezóval fogadta nagy közönség a győzteseket s **Fabry János** tanár lelkes szavakkal üdvözölte őket. A gymnázium udvarán meg is vendégelték a kitünő kondícióban érkezett ifjuságot, melynek vezetőjét: **Michnay** Gyula tornatanár, ki fáradságot nem ismerő buzgalommal készítette elő őket a versenyre, s kinek e szép sikerben jelentékeny érdeme van, valóban méltó elismeréssel kell illetni! A kecskeméti egy szives, magyaros vendéglátásukkal ugyancsak kitétek magukért s ifjaink sok hálával emlékeznek vissza rájuk!

A katonai törvényjavaslatok. A rimaszombati kerület szabadelvű partja elhatározta, miszerint a kormányt és különösen is báró Fejérváry Géza honvé-

delmi minisztert üdvözli a katonai tisztképzés érdekében benyújtott törvényjavaslatok felett, a melyekkel szemben még az ellenzék is legteljesebb elismeréssel volt a kormány sikere iránt. A nemzeti közóhajoknak egyike valószínűleg megékként, és a nemzeti siker méltán idézhetett elő általános közörömet. Ennek adott kifejezést a sürgöny is, és biztos az, hogy az állam nemzeti kiépüléséhez nagyban hozzá fog járulni a törvényjavaslat helyes végrehajtása. A párt üdvözlétre báró Fejérváry Géza következőleg felelt:

Ami szívélyes és nagybecsű üdvözléért, melyet a tisztképzés reformjáról szóló törvényjavaslat benyújtása alkalmából az ottani szabadelvű polgárok nevében hozzám intézni méltóztatott, őszinte hálával hazafias köszönetet mondok, a midőn önök átérzik e reform nemzeti horderejét, reményem, hogy közre fognak hatni e reform életbeléptetésénél is

Báró Fejérváry, honv. min.

A sablonoktól eltérő, meleg és hazafias hangú sürgöny széles körben keltett kellemes benyomást és hazafias hangját letagadni nem lehet. Ugy halljuk, hogy a honvéd katonai reálskoláknak hová helyezése még nincs eldöntve, kívánatos volna tehát, ha intéző körzink komoly akciózt kezdenének, hogy egy katonai iskolát Rimaszombatnak is nyernének, mihez az első utat meg-egyengette a pártkör sürgönye.

Kinevezés. A m. kir. igazságügyminiszter Homolya Samu rimaszombati kir. törvényszéki díjnotk a tornallyai kir. járásbíróshoz irnokká nevezte ki

Athelyezés. Az igazságügyminiszter **Ujházy** László illavai kir. járásbírósi végrehajtót a nagyrőzei kir. járásbíróshoz helyezte át.

Tudomásul. Lapunk egyik jeles tollu belmunkatársa, ki élvezetes tárcza cikkekkel szokott kedveskedni olvasóinknak, mint régi jóhírű paedagógus, hajlandó volna a két hónapi szünetében valamelyik vidéken lakó uri család gyermekei mellett **nevelő-tanítói** állást betölteni. Szíves ajánlatokat készséggel közvetít — a szerkesztőség.

Az országos bányászati és kohászati egylet. Borsod-gömöri osztály" czimmel egy fiókosz-taly alakítását tervező, s az eszme megvalósítása céljából Rozsnyóra f. hó 29-ére összehívják alakuló gyűlésre az egylet tagjait. A gyűlés a furdőben, rossz idő esetében a Proehinger-szállóban lesz.

Negyedszázados jubileum. **Tóth Pál** miskolczi tanár ez év szeptemberében tölti be tanári működésének negyedszázados évfordulóját. Özv. Patay Gyulané szül. Szathmáry Király Anna tibai földbirtokosnő az ünnepeket tanítványaihoz lelkes hangú felhívást intéz, melyben kéri a hozzájárulást a Tóth Pál-féle jubileumi alaphoz, s az összes tanítványok arczképét, hogy egy díszalbumban egyesítve adják át az érdemes jubilánsnak. Végül az ünnepegyen való megjelenést kéri a lapunkhoz is beküldött körlevélben.

Szép emlék. A helybeli főgimnázium VIII-ik osztályu növendékei valóban maradandó becsű emléktárggyal kedveskednek osztályfőnöküknek **Fabry János** nak Az egész osztály ugyanis lefénnyképezette magát **Andrássy László** helybeli kitünő fényképészszel, ki az élethű és mesterien kidolgozott képeket csoportosította és gyönyörű szép eszerlevekkel és festményekkel díszített nagy tableuba állította össze. Ezt a ritka ügyességgel és szakértelemmel kidolgozott s a megszólalásig hű képeparozatot érdemes megtekinteni az **Andrássy fényképészeti helyiségében**, hol a gimnázium jeles tornászainak szép kivitelű csoportképe is megtekinthető.

Közgyűlés. A rimaszombati izraelita hitközség f. hó 29-én rendkívüli közgyűlést tart, melynek egyik tárgya a választmány határozati javaslata **Dr. Lichtschein Adolfnak** díszelnökké való megválasztása iránt, másik tárgya pedig a templomi ülőhelyek szaporítása lesz. — Tekintve a tárgyak fontosságát a közgyűlés látogatottnak ígérkezik. — A templomi ülőhelyek szaporítása elodázhatatlan kérdés, mert az imaház, jelenlegi állapotában különösen az őszi nagy ünnepek alatt, nem képes mind a híveket befogadni.

Mulatság Új-Antalvölgyön. Az új-antalvölgyi üvegyár tisztikara 1897. év július hó 11-ikén zártkörű táncszünetet rendez, melyre a t. ezimet tisztelettel meghívja a rendezőség. Kezdeté d. u. 4 órakor. A meghívó egyuttal beléptijgyűl is szolgál. Július hó 6-áig szives választ kérnek, hogy a tisztelt vendégek megfelelő és kényelmes elszállásolásáról idejekorán gondoskodhassanak.

Meghívó. A dobsinai m. kir. állami polgári fiúiskolában az 1896/97. tanévet bezáró vizsgák jun. 23-tól kezdve 26-ig tartanak; 27-ikén háladó istentisztelet után a jutalmak és bizonyítványok kiosztása és a tanév bezárása fejezi be az ünnepeket, melyre a tek. iskolai hatóságokat, a szülőket és tanügybarátokat a tautestület nevében is meghívja **Rőczey István**, igazgató.

Laktanya átadási ünnepély. Jolsva rend. tanácsu város tisztviselői f. évi július hó 4-én az ujonnan épült honvéd laktanya átadása alkalmából ünnepélyt s ennek befejezte után a Jolsván állomásozó magy. kir. honvéd zászlóalj tiszti karával együttesen mulatsággal összekötött néptünnepeket rendeznek.

Baleset. Ratkón június 15-én **Lesták Károly** vi-gyázatlanságból egy rozsdás revolverrel Dani öcsését meglötte. Delután 5 órakor kim az eresz alatti padkán kíváncsi gyermekesereg előtt forgatta a fegyvert, egyszerre elszült s a 13 éves fiú jobb oldalának ötödik bordája alatt furódott be a golyó, melyet **Dr. Basilidesz Károly** körorvosnak sem sikerült kivenni. Felgyógyulásához kevés a remény.

Tüz. Krokóván június 15-én hajnali 3 órakor kigyulladt **Kozlok János** háza, mely csakhamar lángba borult, ettől meggyulladt testvérének **Kozlok Andrásnak** a háza, istállója s csakhamar elhamvadt. Itt ugy látszik rendszeres gyújtogatás foroghat fel, mert a tüzesetek igen gyakoriak. Most is **Kozlok János** részegen jöven haza a nagyrőzei vásárról, őt vadolják, hogy szándékosan gyújtotta fel házát a biztosítási pénzek esabító hatása alatt. Ez eset is jellemzi a mostani kóros lelki állapotot. A vizsgálat folyamatban van.

A miskolczi kereskedelmi és iparkamara hétfőn ülést tartott **Radványi** István kir. tan. elnökléte alatt, melyen mindenekelőtt jelentés tétetett, hogy **Gömör** megye háziparának fejlesztése érdekében Rimaszombaton értekezletet tartott az alispán s polgármester közre-

működésével, továbbá arról, hogy a miskolczi kamara által kezdeményezett **üvegipari** értekezlet e hó 23-án fog budapesten megtartatni. Elnök javaslatára újból felterjesztés megy a miniszteriumhoz, hogy a vasuti beruházási költségen felvétele alkalmából a **miskolczi pályaudvarok** épületei is újja építtessenek, mert létezésük óta rajtok mi változás sem történt. Ezután letárgyaltatt **Eger** város gabonavásári rendtartása, melyen a kamara a kereskedelmi forgalom érdekében több változtatást javasolt hasonlóképen **Rozsnyó és Dobsina** városok vásárrendtartási szabályrendeletére nézve. Örömmel fogadtatt a kereskedelemügyi miniszter azon rendelete, hogy a **végeladási engedélyek** kiadása előtt a kamarák meghallgatandók. Ennek kapcsán az iparhatóságok figyelmébe ajánlja a kamara, hogy az árutakon és ezimeken, engedély nélkül tartott végeladásokat erőlyesen akadályozza meg. A rimaszombati kerületi **beleggyűlő pénztár** napibér átlagának felemelését kéri. Ehhez az ülés hozzájárul, ismervé azon nagy terheket, melyek a pénztára haramlanak. A pozsonyi kamara a mezőgazdak számára erőtakarományok után érvényben álló vitéldij mérséklést a kereskedőkre is kiterjeszteni kívánja. Az ülés azon nézetben van, hogy az ügy érdeke azt kívánja, miszerint e kedvezmény **általánosítások**. Miskolczon a Kamara kezdeményezésére országos **sörárpa** vásárt tartanak a folyó év őszén. Ennek előkészítésére az ülés két tagot delegál a megtartandó értekezletre hasonlóképen a folyó hó 23-án tartandó **üvegipari** országos konferencián is képviselteti magát. A kamara tagjainak **meghívatása** a folyó év őszén lejár; a miniszter tehát kéri, hogy az **újjalakulási** munkálatokat indítsa meg s a választás elrendeltesse.

Két fővárosi lap fuziója. Egyike a legrégebb budapesti hírlapoknak, a „Fővárosi Lapok“ június 16-án megszünt, helyesebben beleolvadt a kitünően szerkesztett „Magyar Ujság“-ba. Akik tehát eddig a „Fővárosi Lapok“ előfizetői voltak, ezentul a „Magyar Ujság“-ot, ezt a mindig élénk és mindig jól értesült lapot kapják meg, amíg az előfizetésük tart. De megkapják egyuttal azt a nagy kedvezményt is, melyben a „Magyar Ujság“ előfizetői részesülnek. A „Magyar Ujság“ minden előfizetője ugyanis ingyen kap havonként egy díszes kötet regényt, jóllehet a „Magyar Ujság“ olcsóbb minden budapesti lapnál, amennyiben előfizetési ára egy hónapra 1 frt.

Felelős szerkesztő: **RABÉLY MIKLÓS.**

Tanulóul.

Stech Kálmán kereskedésébe (Rimaszombat) egy 13—14 éves, kellő iskolázottsággal bíró ifju, tanulóul azonnal fölvetetik.

Ugyanott a saját szüretelésű **ajnácskői bornak literje 40 krajczár.**

Hirdetmény.

A **Tornallyai Takarékpénztár** ezennel közhírré teszi, hogy a **betétek után** 1897. évi július hó 1-ső napjától kezdve az alább jgyeztet módon és mennyiségben lesznek a kamatok fizetendők:

1. Ideiglenes betéttőkék után, az összegre való tekintet nélkül 3%
2. Állandó betéttőkék után (de legalább is egy évig elhelyezett tőkék után), az összegre való tekintet nélkül 4%
3. Tizezer forintot meghaladó állandó betétek után 4 1/2 %.

A felmondási határidők alapszabályaink szerintiek. **Az igazgatóság.**

Tanulóul.

Baksay József kereskedésébe (Rimaszombat) egy 13—14 éves, kellő iskolázottsággal bíró ifju, tanulóul azonnal felvetetik. 2--2

Árlejtési hirdetmény.

1111/1—97. sz. **Putnok** m. város képviselőtestülete által építetendő új **egyemeletes városháza** építési munkálataira nyilvános pályázat, illetőleg árlejtés hirdettetik.

Feltételek a következők:

1. Az árlejtésben részt vehetnek mindazon hazai vállalkozók, kik üzletük gyakorlására hatósági engedéllyel bírnak.
2. Ajánlat csak az összes munkákra tehető.
3. Az épület általános és részletes tervrajzai, a készitendő munkára vonatkozó építési leírás és költségvetés, valamint az építkezésre vonatkozó módzatok és egyéb különleges vállalati feltételek a város előjáróságánál — a hivatalos órák alatt — bármikor megtekinthetők.
4. Az 50 kros bélyeggel ellátott és lepecsételt ajánlatok legkésőbb jelen hirdetménynek a vállalkozók közlönyében leendő megjelenésétől számított 30 nap alatt a községi előjáróságnál nyújtandók be. Később érkezett ajánlatok nem fogadtatnak el.
5. Tartoznak ajánlattevő vállalkozók bánatpénz czimén 500 frt közpénz vagy e helyett a kitétt összeggel egyenértékű ovadékképes értékpapírokat a helybeli takarékpénztárnál az ajánlat benyújtása előtt letenni s az eről szóló nyugtát az ajánlathoz csatolni.
6. Fentartja magának a képviselőtestület azon jogot, hogy ajánlattevő vállalkozók közül a jutányosság szem előtt tartása mellett, a munka kivitelével és végrehajtásával azt a vállalkozót bizza meg, ki a jó és helyeseu készített munkát teljesítése iránt már eleve is a legtöbb biztosítékot nyújtani képes.

Putnok, 1897. június hó 16-án.

Osgyány Béla, helyettes jegyző.

Rónay János, bíró.